

Bilag 8.

Chokolade- og Sukkervare- Branchens Fælles-Udvalg.

København, den 19. februar 1954.

Hr. finansminister Viggo Kampmann, Christiansborg Slotsplads 1, K.

Vedrørende omsætningsafgiften på chokolade- og sukkervarer.

Fælles-Udvalget tillader sig herved at henstille til den højtærede finansminister, at der ved behandlingen af loven om forbrugsafgifter nu inden 31. marts d. å. gennemføres en nedsættelse af omsætningsafgiften på vore artikler.

Vi er af den opfattelse, at en nedsættelse fra de nugældende 55 pct. til en afgift af omkring 40 pct. vil være passende. En sådan nedsættelse vil, når den har virket i nogen tid, efter vor mening bringe tingene så nogenlunde i lave, at proventet af omsætningsafgiften ikke forringes, men vil tjene til at hjælpe branchen ud af de meget vanskelige kår, den for tiden arbejder under.

Disse meget vanskelige kår vil muligt i den kommende tid — hvis skatten ikke nedsættes — blive katastrofale, når den fordobling af kakaobønne-priserne, som har fundet sted på verdensmarkedet siden slutningen af 1953, virkelig kommer til at give sig udslag i priserne på danske chokolade- og kakaoprodukter — ekstra forhøjet med 122,2 pct. skat.

Når skattens provenu for 1953 er noget højere end for 1952, skyldes dette ikke en væsentlig større omsætning af chokolade- og sukkervarer, men et forøget forbrug af kakao (-pulver) — muligt på grund af de høje kaffepriser — og ikke mindst et forøget brug af overtræschokolade, som leveres beskattet til bisquitfabrikker, bagere og konditorer, der søger at tilfreds-

stille publikums trang til chokolade ved at overtrække bisquit og kager med et tyndt lag chokolade. Sådanne varer, der i mange tilfælde er nøje efterligninger af afgiftspligtige chokoladearter, beskattes ikke og byder derved den egentlige chokoladeindustri, der må betale 122,2 pct. skat, en ubillig konkurrence.

Den meget høje omsætningsafgift og råstofafgift frister også til direkte omgåelse af lovens bestemmelser — til de kendte „chokoladerejser“ — og til på andre måder at skaffe sig ubeskattede chokolade- og sukkervarer — det vil sige til mindre end det halve af de danske butikspriser.

Sukkervarer- og chokoladearbejdernes forbund skriver i deres medlemsblad for december 1953 (før prisstigningen på kakaobønner):

„Vi mangler til stadighed 20—25 pct. i kg i at nå førkrigsproduktionen, og skal dertil lægges den øgede omsætning af den øgede realfortjeneste, befolkningen har fået gennem den øgede beskæftigelse, efterkrigsårene kan notere, og som vel også burde afspejle sig i en øget omsætning af sukkervarer, vil man se, at vi endnu har et stykke tilbage at indhente. Der er ingen sandsynlighed for, at dette mål nås, medmindre skatten sænkes mærkbart, således at det kan slå igennem prismæssigt, hvilket vil sige en nedsættelse fra de såkaldte 55 pct. til 40 pct.“